

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 9. Incarnatio quanta bona humano generi attulerit. Ex Veteri. Novo. Patribus, & aliis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Quanta, & quàm ineffabilis pietas Redemptoris? hominem portavit ad cœlum, & Deum misit ad terras. S. August. l. 2. ser. 2. Pent.

Sic in se totum hominem verus DEUS, & summus, accepit; & sic plenitudo Divinitatis, veritate Divinæ, humanæque, substantiæ inconfusibiliter permanente, semetipsum plenè conjunxit homini: ut uninate deinceps in æternum manente Personæ, nec homo Christus à sua Divinitate, nec idem Deus Christus à sua posse Humanitate disjungi. S. Fulgentius l. 3. c. 8.

Semper quidem dilectissimi, diversis modis, multisque mensuris, humano generi Bonitas divina consuluit, & plurima providentiæ suæ munera omnibus retrò sæculis clementer impertit. Sed in novissimis temporibus omnem abundantiam solitæ benignitatis excessit in Christo ipsa ad peccatores misericordia, ipsa ad errantes Veritas, ipsa ad mortuos vita, descendit. S. Leo l. 4. in Nat. D.

Beneficium Incarnationis Filii Dei, donum est divinæ Majestatis, & largitatis; quò, majus in thesauris Dei inveniri non potuit. Est elemosyna, quâ miseriæ generis humani salvandi, atque relevandi, efficacior, atque convenientior, cogitari non possit. Est flamma divinæ charitatis, quâ calefaciendo, atque vivificando generi humano, de camino, & fornace, divinæ dilectionis ardentior, sive ferventior, emicare non potuit. S. Bernardinus l. de Nat. D.

§. VII.

Incarnationis circumstantiæ, loci, temporis &c.

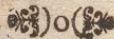
In civitatem - cui nomen Nazareth. Luc. 1. 26. Ubi castitatis, & munditiæ, mater, nisi in Nazareth, habitare debuerat? quæ flos, vel munditia, interpretatur. Eusebius Emis. D. 4. in adv. fer. 4.

Congruebat in flore florem concipit, in flore nutrir; in florum tempore, id est, in Vere, & Martio, nuntiari. Sanct. Bonavent. in 1. Luc.

Adam figuram CHRISTI gestavit: nam sicut ille sextâ die formatus est ad imaginem Dei; ita sextâ Mundi ætate Filius Dei carnis formam induit. S. Isidorus in Alleg. S. Script.

Eòdem die, quò primus homo conditus est missus est Angelus ad Virginem incorruptam. Simon Cass. l. 2.

Hoc potius mirandum; quomodo, qui Angelum miserat ad Virginem, ab Angelo inventus est esse cum Virgine. Itane velocior Angelò fuit Deus? ut festinantem nuntium celerior ipsè præveniret ad terras? Sanct. Bernardus. hom. 3. Sup. Miss.

§. VIII.

Incarnati Verbi humilitas.

Adorate scabellum pedum ejus. Psal. 98. 5. Verbi assumptum corpus, quamvis gloriosum, quamvis magnum, quamvis adorabile; tamen propter humilitatem Humanitatis, scabellum pedum compenter accipitur. Et quid mirum, si scabellum dicitur, qui se vermi comparavit? Cassiodorus hic.

Adhuc unum modicum est, & ego commovebo cœlum, & terram &c. Aggæi 2. 7. Cur cœlum, & terrâ, & mare, in Incarnatione Christi commota fuerint? causa est: quia quasi stupuerunt tantam Christi exanitionem, & charitatem. Corn. hic.

Verbum Caro factum est. Jo. 1. 14. Potuisset dicere: Verbum factum est anima, id est, homo animatus, & vivus: maluit tamen dicere caro: ut ostenderet; quantum Dei benignitas nostri amore pro nobis se exinaniverit. Cornelius hic. Quamvis appellatione Carnis intelligatur homo, Evangelista tamen non dicit, & verbum factum est homo, sed factum est caro: ad explicandam divinam dignitatem in hoc, quòd verbum factum est id, quòd est infimum in homine, scilicet caro. Cajetanus hic.

Omnium humanarum infirmitatum, vel injuriarum, quas pro nobis pertulit divina dignitas, sicut tempore primam, sic etiam humilitate ferè maximam, exitimo: quòd in utero concipit, in utero novem mensium tempore majestas illa incircumscripta passa est contineri. Ubi enim sic se exinanivit, aut quando ita penitus à se defecisse visus est? tantò tempore nihil illa virtus manifestum operatur. In utero sic est, quasi non sit. Sic omnipotentis virtus vacat, quasi nihil posset: & Verbum æternum sub silentio se premit. Guarricus sect. 3. de Annunt. B. V.

§. IX.

*Incarnatio quanta bona humano generi attulerit.**Ex Veteri, & Novo.*

Germinet terra herbam virentem. Gen. 1. 11. Vix Deus cœlum, terramque, condiderat, quando terrenæ miserans ariditatis inquit, germinet &c. & statim flores, fructusque, potulit; quibus dives, & pulchra, tellus exornabatur. Et adhuc cœli sordent sine sole frigent. Cur ita? Anastasius Sinaita l. 4. in Gen. Antè Deus ornavit terram, quam cœlum: tantquam si terra ante cœlum dirata sit Christi mysteriò, & adventu.

Vocem tuam audivi in paradiso, & timui. Gen. 3. 10. Sed dum angelus pastoribus dixit Luc. 2. 10. nolite timere, timore omnì depositò confidenter dicunt: *transseamus usque Bethleem v. 15.* Neque magi accedere eum formidârunt. Ubi Adam peccavit, Verbum necdum naturam assumpsit: sed cum homo natus, terrorem deposuit. S. Bernardus l. 1. de Nat. D. noli fugere, noli timere: non venit cum

cum armis; non puniendum, sed salvandum, requirit. Et nē dicas fortē etiam nunc: vocem tuam audivi, & abscondi me; ecce infans est, & sine voce. Nam vagientis vox magis miseranda est, quā timenda de Castillo illat. 58.

Modicum habuisti, antequam venirem ad te. Gen. 30. 30. Laban typus Mundi. Quid habebat hic Mundus, antequam Christus venit? quid? nisi modicum Legalis scientiæ, modicumque carnalium cæremontiarum. At nunc arves, inquit Christus, effectus es, benedixisti tibi DEUS ad introitum meum. Verē dives effectus est Mundus universus præclarā nimis veri Dei notitiā: benedixitque illi Deus ad introitum Christi Filij sui omni benedictione spirituali; quā & imprimis illi omnia peccata condonavit; & deinde multiplicia ei contulit Spiritus Sancti dona. Rupertus cap. 37. in Genes.

Annuntiate inter Gentes studia ejus. Psalm. 9. 12. Studia Symmachus arres exposuit; Aquila verō mutationes. Revera mutatio fuit rerum omnium maxima. Qui quondam inimici erant, amici sunt: longinqui proximi; servi filij. Qui in ignorantia erant, in cognitione sunt; qui intenebris, in luce; in spe vitæ, qui mortui erant. Pauperes hæredes regni colorum. Judæi procul, & Gentes propē; filij canes, & canes filij. Et hæ Salvatoris artes decoræ sunt: immortalitas pro mortalitate donata est, & per mortem vita; per dedecus decus; benedictio per maledictionem, per Crucem salus. Hæ sunt artes, hæc studia, Salvatoris nostri. B. Theodoretus hic.

Orietur in diebus ejus justitia, & abundantia pacis. Psalm. 71. 7. Hic erit primus fructus Adventus Christi; vera justitatio, & verissima pax cum Deo, & cum omnibus hominibus. Robertus Bellarm. hic.

Ut jumentum factus sum apud se. Psalm. 72. 23. Talia jumenta cognoscunt possessorem suum, & præsepe Domini sui; in quo positum est eis pissimum fœnum ipse, qui panis est Angelorum. Ipse enim est panis vivus, de quo vivere debuit homo. Sed quia homo jumentum factus est; & panis factus est fœnum; ut vel sic vivat de eo. -- Totus siquidem mihi datus, & totus in meos usus expensus est. Sanctus Bernardus ser. 3. in Circumcis.

Mare vidit, & fugit &c. Psalm. 113. 3. Fugit mare, & Jordanis, quia divinam præsentiam formidant. Non sic Jordanis, cum Christus inter ejus undas tingeretur. Matth. 3. 13. & ambularet super aquas maris Matth. 14. 26. S. Cyrillus Jeros. Catech. 12. venit Christus, ut baptizaretur, & sancti ficaret baptisma: venit, ut miracula operaretur, ambulans super aquas maris: quoniam ante carnis assumptionem mare vitæ illum, & fugit; Jordanis conversus est retrorsum. Assumpsit corpus Dominus, ut mare videns su-

Polyanth. Sacr. Tom. I.

stineret, & Jordanis sinē timore illum susceperet. de Castillo illat. 58.

B. nediūsus fructus ventris. Luc. 1. 42. Dicitur Christus. Toletus Annot. 119. Elisabeth. vocat Christum fructum: hoc enim nominæ conficitur, in nostram utilitatem carnem sumpsisse; sicut est fructus in utilitatem, & nutrimentum edentium.

Sol in artem ingrediens. Lem: Jam hyems transijt. S. Ambr. in Cant. 2. Ante adventum Christi hyems erat; venit Christus, fecit æstatem. Tunc omnia erant florum indiga, nuda virtutum: Passus est Christus, & omnia ceperunt novæ gratiæ fecundari geminibus.

Ex Patribus, & aliis.

Non aliter nos dicere poteramus, quæ sunt Dei; nisi Magister noster, Verbum existens, homo factus fuisset. S. Irenæus l. 5. c. 1.

Hujus causæ gratiā Deus excelsus universorum opifex nostram accepit formam; ut Angelorum sanctimoniam ex cœlo deduceret. Sanct. Chrysof. serm. de Joseph.

Factus est per condescensionem nostræ Humanitatis, tanquam lac parvulorum; qui in sublimitate suæ Divinitatis Panis est angelorum: per carnem enim luximus Majestatem. B. Ivo l. de ass. B. V.

In ipso (incarnato) stat nostra perfectio, & etiam totius Mundi. Dicunt Geometrici: quod figura Sphærica, sive circularis, nunquam est perfecta, quousque finis jungatur principio. Deus fecit totum Mundum in figura Sphærica. Principium Mundi est Deus, finis fuit homo, quia ultimò fuit creatus. Figura ergo circularis, quando finis, scilicet homo, fuit unitus principio, scilicet DEO per benedictam Incarnationem. Ego primus, & ego novissimus; Deus, & homo. S. Vincent. Ferr. D. 2. Adv. l. 7.

§. X.

Incarnatio nostra gloria, honor, exaltatio.

Abijt in regionem longinquam, accipere sibi regnum. Luc. 19. 12. Rex æternus æternò Rege progenitus, peregrè profectus secundum corporis susceptionem; quia vias hominis tanquam iter ingressus alienum, in hunc Mundum venit, ut regnum sibi pararet de nobis, quibus ait Luc. 17. 21. regnum Dei intrā vos est. S. Ambr. l. 5. c. 6. de Fide.

Dedit eis potestatem filios Dei fieri. Joan. 1. 12. Cur Joannes filiationem adoptivam connectit, cum Incarnatione? statim enim addit: Et verbum Caro factum est, v. 14. Ut sic nobis divini amoris aperiret magnitudinem. S. Aug. tr. 2. in Joan. Magna benevolentia! unicus natus est, & noluit manere unus. Multi homines, cum filios non habuerint, peractâ ætate adoptant sibi. Si autem habeat aliquis filium unicum, gaudet de illo; quia solus omnia possessurus est. Non sic Deus: unicum,

Xxx x 2 cun-